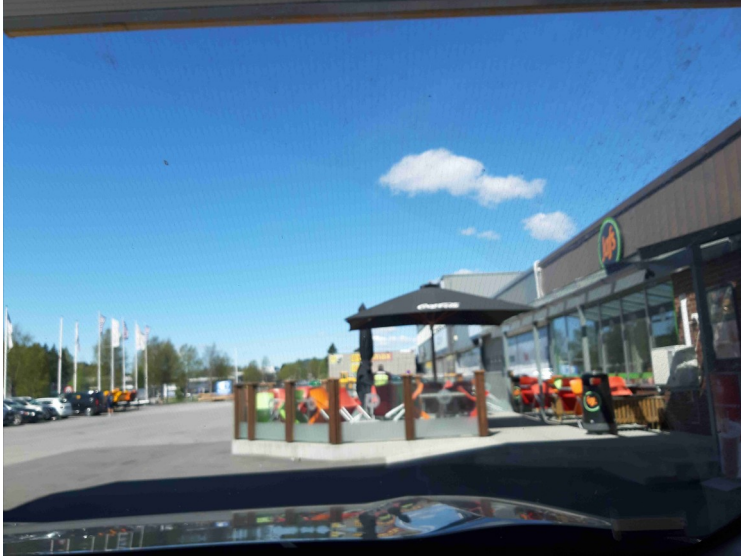

KONFIRMASJON MAI 2026

Vi skulle i konfirmasjonen til Johanne. Vi valgte å kjøre bil i stedet for å ta fly. Det tar lenger tid, men vi tok det som en tur. Vi hadde en overnatting underveis både bortover og tilbake.

Det første vi gjorde var å fylle bensin på YX-stasjonen på Rasta.

Her er vi kommet til Kløfta, og skal inn på E6.

Inn på E6.

Vi overnattet på Home Hotel Grimstad.
Det ligger midt i Grimstad, rett over havnen.

Utsikten fra rommet.

Vi hadde et Superior dobbeltrom.
Bildene har jeg sakset fra hotellets nettsider.

Dette er fellesrom, resepsjon og bar. Spisesalen er bak til venstre.

Det var tid for middag rett etter at vi hadde sjekket inn.
Det var buffét og middagen var inkludert i prisen. Jeg valgte oksekjake.

Frokosten var i samme rommet.
Både middag og frokost var ganske bra.

Dette er opp mot kirken, hvor vi måtte parkere bilen fordi det var fullt i parkeringskjelleren til hotellet.

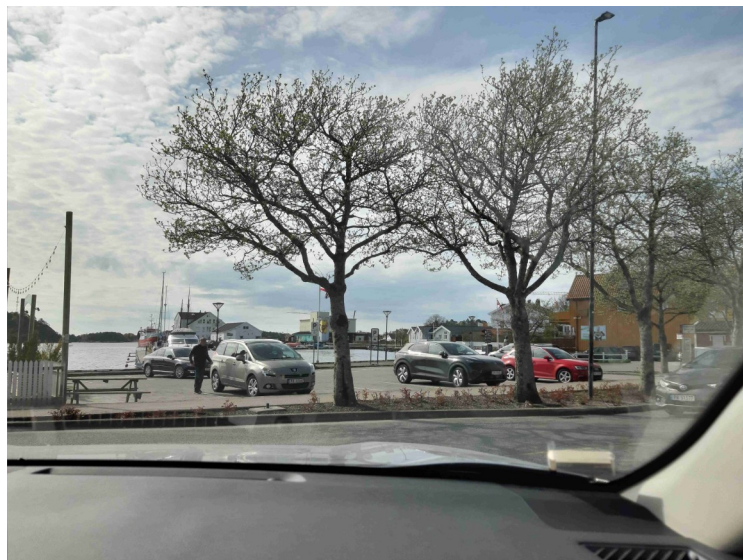
Et blomstrende tre opp i bakken.

Det er sikkert et gammelt kirsebærtre.

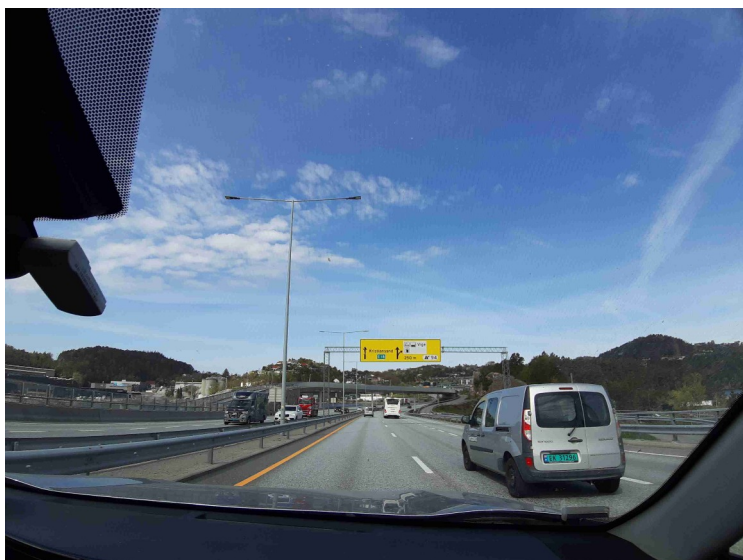
Noen bilder da vi kjørte videre.

Nede ved havnen.

Tvedestrand er en by med nesten 3000 innbyggere. Den er det eneste tettstedet i kommunen og ligger i Tvedestrandfjorden. Byen var et lite strandstedt da det i 1738 ble utskipningshavn for [Næs Jernværk](#). Det ble ladested 1836 og bykommune året etter. Tvedestrand mistet sin bystatus ved sammenslåingen 1960. Kommunen vedtok bystatus for Tvedestrand igjen i 1997.

Byen er en av de mest populære sommer-destinasjonene på Sørlandet.

Rett før vi kjører gjennom Kristiansand.

Så er vi i Flekkefjord

Gjennom sentrum.

Torget

Flekkefjord er den vestligste av bykommunene langs [Sørlandskysten](#). Bykjernen preges fortsatt av trehusbebyggelse fra tidligere tider. De fleste er etter hvert blitt malt hvite, selv om de før var holdt i andre farger.

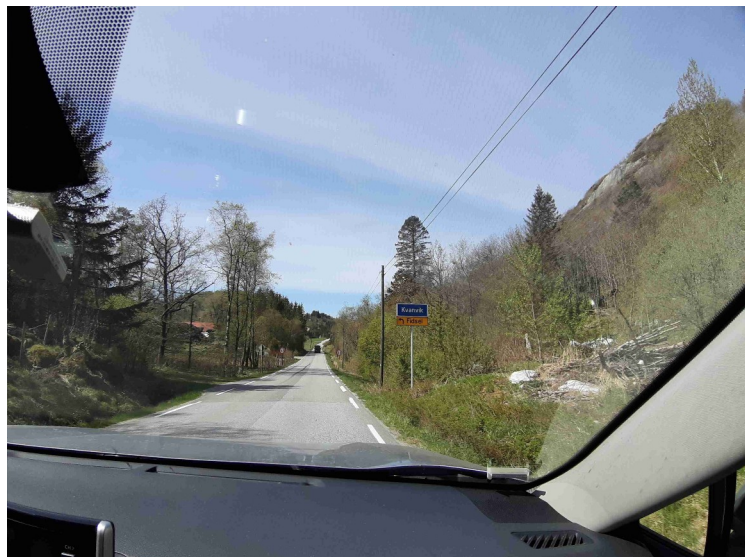
Det er litt over 6000 innbyggere i byen.

På 1500-, 1600- og 1700-tallet var det utstrakt handelsvirksomhet mellom Holland og sørkysten av Norge. Særlig fisk og eiketømmer ble eksportert fra Norge til Holland; tømmeret ble brukt til å bygge hollandske krigsskip og handelsskip, men også som bygningsmateriale.

Bydelen *Hollenderbyen* har fått navn etter de mange hollenderne som slo seg ned i Flekkefjord i denne tiden.

Her er vi på Kvanvikveien, Fylkesvei 44, og kjører langs Langevatnet.

Her er vi på Kvanvik.

En innsjø som heter Skolla.

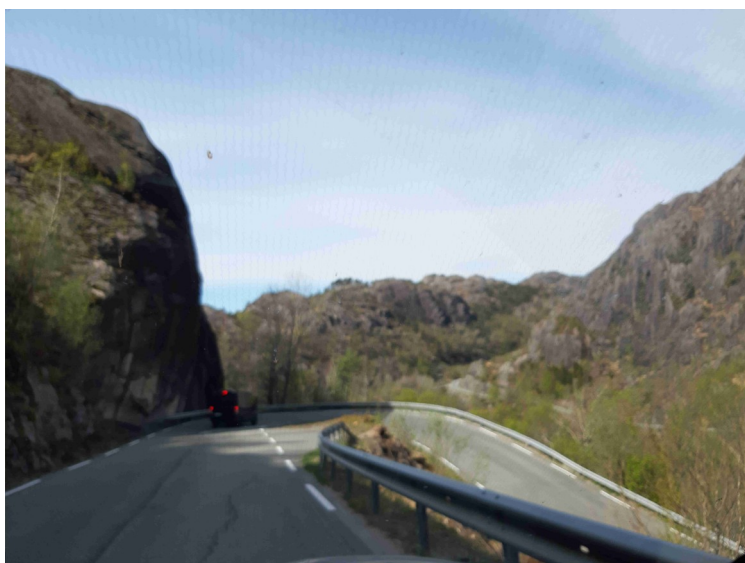
Her kommer vi til Botnevatnet.

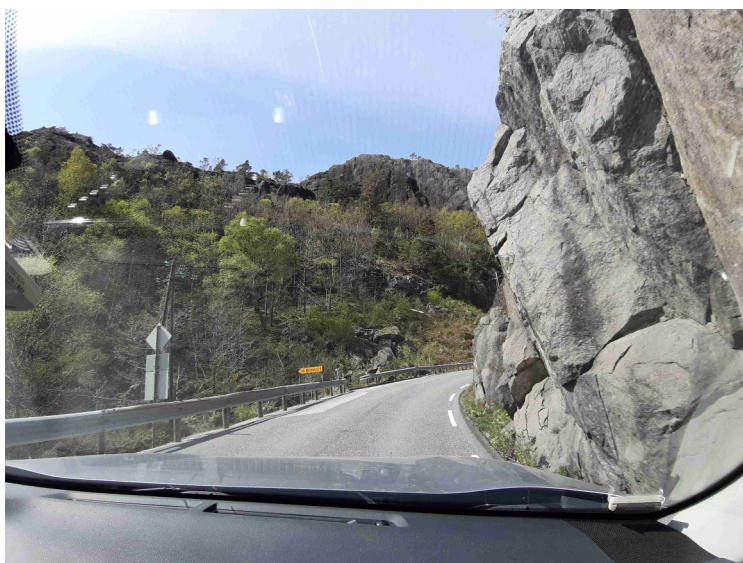
Botnevatnet

Botnevatnet

En hårnålssving før vi kommer til Åna-Sira.

Her går det en sidevei ned til Berrefjord.

Åna-Sira er en tettbebyggelse som ligger på grensen mellom fylkene Rogaland og Agder. To tredjedeler av bygda ligger i [Sokndal kommune](#) i [Rogaland](#), resten i [Flekkefjord kommune](#) i [Agder](#). Grensen går i elva Sira eller Sireåna, og den markerer også grensen mellom Vestlandet og Sørlandet. Den kommer fra Lundevatnet og renner ut i Nordsjøen gjennom Ågapet. Stedet har omtrent 200 innbyggere.

Bakken ned mot Åna-Sira.

Her ser vi vestsiden av Åna-Sira. Siraåna i forgrunnen.

Svingete vei.

Her kjører vi på brua over Sira.

Kirken i Åna-Sira.

Dette er Logsvatnet. Vi ser deponi av masser etter ilmenittproduksjonen til Titania.

Titania A/S er et **bergverk** som vesentlig er basert på et dagbrudd på Tellnes i **Sokndal** ved **Jøssingfjord** i **Rogaland**. Dette er verdens største **ilmenittforekomst** med reserver på 400 millioner tonn. Titania står for ti prosent av verdens ilmenittproduksjon. Fra ilmenitt fremstilles pigmentet titandioksid også kjent som titanhvitt. Det utvinnes også magnetitt som brukes blant annet til fremstilling av **jern** og **stål**.

På vei mot Jøssingfjord.

Rett før Jøssingfjord.

Bakken nedover.

Tidligere var Jøssingfjorden nesten utilgjengelig over land, og sjøen var den viktigste ruten. Den svingete veien med sine tunneler ned til Hellingen ble ferdigstilt i 1921. Før dette var landruten via små stier nedover den bratte åssiden. Jøssingfjorden er nå en svært viktig havn for eksport av ilmenittmalm fra gruva i Tellnes. Jøssingfjorden er særlig kjent for Altmark-saken som fant sted her den 16. februar 1940. Altmark-affæren betegner hendelsen som fant sted her, hvor det tyske militære støtteskipet ble bordet av britiske marinefartøy, og britiske sjømenn ble frigitt.

Her er vi kommet ned til fjorden.

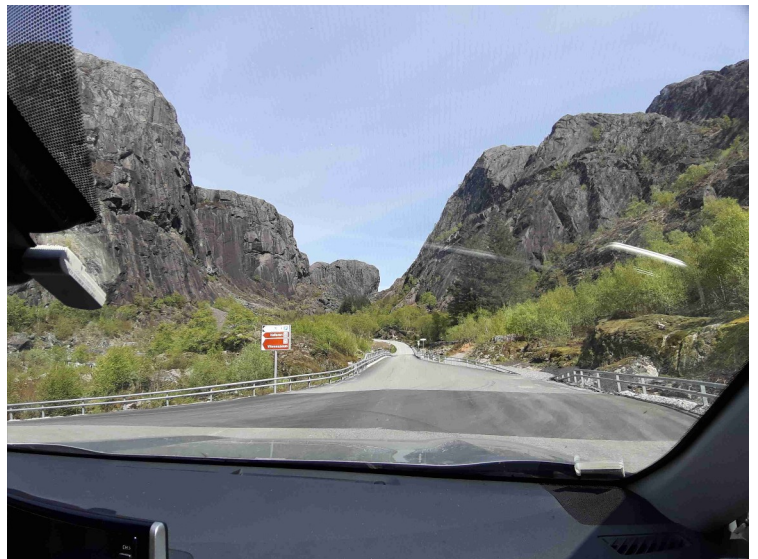
Utskiping av ilmenitt

Veien videre.

Her ser vi veien videre oppe i fjellsida.

Her er vi ved veien som går ned til Hellenen.

Hellenen var husmannsplass under gården Haneberg i [Sokndal](#).

Det har stått flere hus under denne helleren, men i dag er det kun to trehus som står igjen. Bygningene skriver seg fra 1800-tallet, men deler av bygningene kan være adskillig eldre. Sannsynligvis har det vært fast bosetning under Hellenen fra 1500-tallet.

På 1800-tallet bodde det inntil tre familier her, men stedet ble fraflyttet tidlig på 1900-tallet.

Da overtok The Jøssingfjord Manufacturing Company, et datterselskap av [Titania](#), bruksretten til området.

I 2002 ble eierskap og ansvar for husene overdratt til Dalane Folkemuseum.

Helleren.

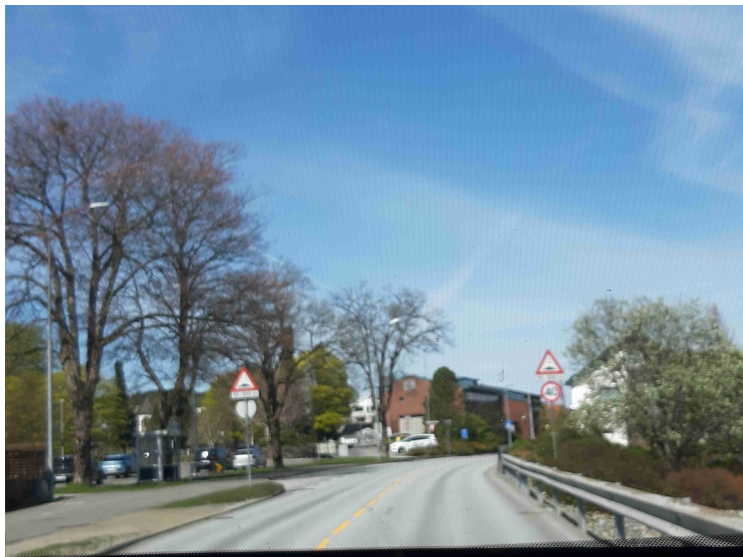
Massive fjell. Anortositt tror jeg.

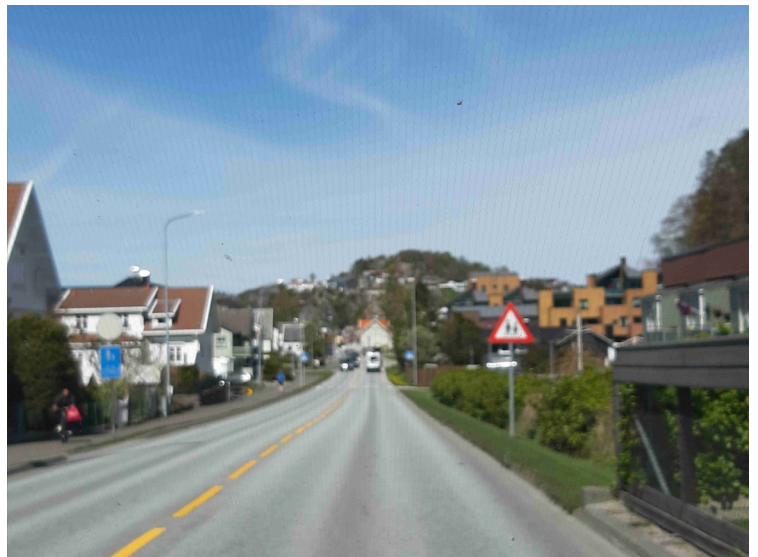
Så kommer vi til tunnelen.

I tunnelen.

Så kommer vi til Årstaddalen i Egersund.

Årstad.

Egersund blir gjerne kalt *sørlandsbyen på vestlandet*. Lokalt kalles den «okka by». Egersund var en viktig havn med tettbebyggelse allerede i vikingtiden. Stedet var tidlig et viktig kultsted for hedensk gudsdyrkelse og fikk kirke tidlig i middelalderen. Den første bosetningen langs Vågen fant sted på begynnelsen av 1600-tallet. På midten av 1700-tallet vokste det opp en bymessig bebyggelse her.

Byen var utsatt for flere branner på 1800-tallet.

I 1878 ble Jærbanen mellom Stavanger og Egersund åpnet. Egersund er blant landets største fiskerihavner. Egersund Fayancefabrik, som var en ledende bedrift innen sin bransje, var i drift 1847–1979. Nå har fabrikkens eget museum.

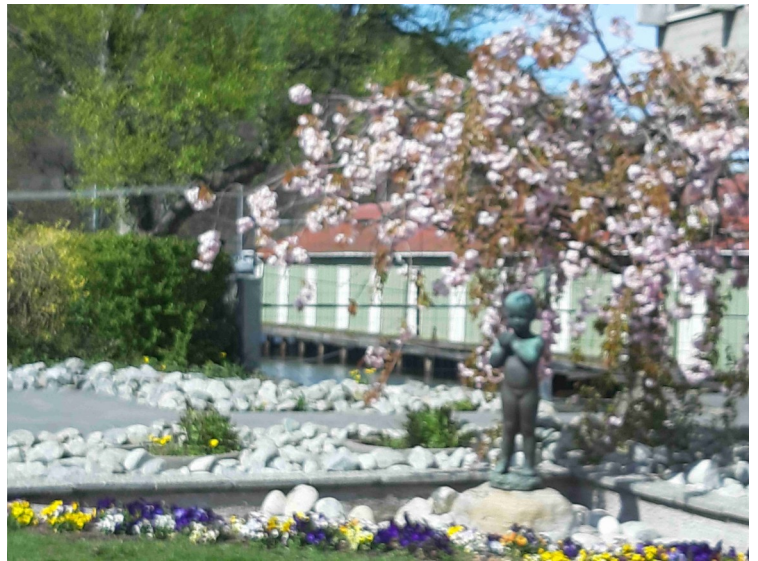
I utkanten av Egersund.

Dette er Alti Eikunda kjøpesenter sett på avstand.

Her kjøre vi forbi Egersund rådhus.

Her står statuen ung pike. Den er laget i bronse av billedhuggeren Ørnulf Bast og ble gitt til kommunen av Kværner Brug i 1974.

Her ser vi mer av kjøpesenteret ved Lundeåna.

Senteret er lokalisert i den gamle Fajansefabrikken i Egersund, som etter at den ble nedlagt først ble ombygd til varehus for Coop Eikunda, som etter noen års drift bygde på senteret til det anlegget det fremstår som i dag.

[Egersund Fayancemuseum](#) har flyttet inn i lokaler i senteret, og den store samlingen av fajanse fra [Egersund Fayancefabrik](#) er da tilbake i lokalene hvor de en gang ble laget.

Så er vi ute av Egersund sentrum og kjører langs Tengsvågen.

Så kommer vi til Ogna.

Kirken på Ogna.

Årsland på Jæren.

Gardsvei på Reime.

Reime.

Neste stopp var på Bryne.

Bryne ble etablert som *Thime Station*, en av mange stasjonsbyer langs [Jærbanen](#), som ble bygd i 1878. Det ble etablert bedehus ([Saron](#), 1878), krambu, industri og meieri. Det vokste opp en jordbruksrelatert industri med produksjon av ploger, slåmaskiner og fôrhøstere. Senere dukket det også opp produksjon av gravemaskiner. Etter hvert vokste Bryne til å bli et utdanningssenter med meieriskole fra 1906 og Rogaland Landsgymnas fra 1924. I 1921 ble det ved folkeavstemning bestemt at Thime Station skulle skifte navn til «Bryne». Bryne vokste fort til å bli det største tettstedet på Sør-Jæren.

Bryne fikk bystatus 1. januar 2001 og er dermed blant de yngste byene i Norge.

Vi skulle bo på Hotell Jæren.
Vi synes det er det beste hotellet i Bryne.

Vi fikk rom i nybygget.

Om kvelden spiste vi middag på hotellet sammen med Stian og Øystein.